

TÝDENNÍ HLASATEL

Entered at Post Office at Chicago, Ill., as second class matter.

Ročník I.

Chicago, středa dne 12. června 1893

Číslo 50

Z českých osad v Americe.

† Deputace Omahašských Čechů s red Janem Rosickým v čele, navštívila tyto dny říditele tamních škol Frank Fitzpatricka, aby jej obdaroval la skvostným obrazem, totiž portrtem velikého učitele Jana Amose Komenského v rámci skvostném. Zároveň žádala deputace aby některá škola v městě pojmenována byla po slavném zakladateli moderního školství Janu Komenském, upozorňujíc že školy omašské mají mnohá jména úplně bezvýznamná, kdežto jména velikánů ostávají nepovšimnuta Fitzpatrick s díky přijal onen dar Čechů omašských a prohlásil, že přičlení se všemožně, aby přání deputace mohl vyhovět, an sám velké zásluhy Komenského zná a ocenil d vede. Fitzpatrick byl jedním z řečníků při slavnosti Komenského v Omaze louského roku.

† Na dveře bytu hasiče p. Otto Šafránka, č. 20 Hamm ul. v Clevelandu zaklepal ve středu odpoledne známý tramp Alexander M. A'ister a když pí Šafránková mu otevřela, postavil se mezi dveře a líčil co zkusí a jak zle se mu vede, tak dojmně, že pí. Šafránková se jej zžlelo. Vybidla j-j do pokoje a jel'kož ubezpečoval, že už několik dní nemá ničeho v ústech, dala mu ský u máslem mazaného ohleba i někoik pětice ntů. Milosrdenství to došlo jako trampa k — pokusu spáchat jeden z nejhorších zločinů. Vrhli se na pí Šafránkovou, které, nepřispěchat sousedé na pomoc, zajisté bylo by se špatně vedlo, nebť netvor je silný, zdívčí a aurový chlípák byl zatčen a odsouzen na 4½ roku do vězení.

„Vol.“

† Jan Urban, 52letý český farmář z Windfieldu. L I, spadl předečfrem na l. ave se svého vozu, a spůsobil si na hlavě hlubokou ránu. Urban zdráhal se jít do hospitálu a nechal si od ambulančního lékaře pouze ránu obvázat, načež nastoupil cestu k domovu. N. Y. L.

† Nestává nejmenší pochyby o utonutí dvou hochů, 9letého Václava Dvořáka, syna krejčího, bydlištěho v č. 568 Forest ul. a 10letého Willie Stoneham z č. 513 Forest ul. Oba hoši (dešit se vykoupat v do řeky Cuyahoga. Dne 28. června v Clevelandu o 5. hodině odpolední našli tři muži, Anton Trojan, Mike Káral a Josef Klíma na břehu řeky, u mostu dráhy Cleveland Canton & Southern, šaty dvou hochů. Nemohouce se hochů dočkat, odnesli šaty na policejní stanici 6. okrsku a tam je nechali. Později přišla na tutož stanici paní Dvořáková a ustrašena oznamovala, že její syn Václav odebral se o 3. hodině odpolední s kamarádem Stonehamem nejspíše k řece a dosud se nevrátil. Službu konající důstojník nechal si oba hochy vypořadit a pak ukázal paní Dvořákové na stanici přinešené šaty. Jedny z nich poznala nebohá matka co šaty svého syna. Také Stoneham stotožnil druhé šaty. Z toho lze bezpečně soudit, že oba hoši při koupání utonuli. Mrtvoly dosud vyloueny nebyly.

„Volnost“

† Zvláštní vlak vypraven bude Těl. Jednotou z Omahy do Schuyler ku státním závodům. Dá se předpokládati, že účastenství bude u příležitosti té značné, neboť každý zajisté rád si vyetí na venek, zejména pak s našimi Sokolky. Závoň sůra tni se veškeré sokošské sbory nebraské, ať již k Národní Jednotě patří aneb ne. Omaha vyšle dvě č. y borů a také South Omaha bude zastoupena. Pořadající výbor ve Schuyler všemožně pečije, aby se hostům a příznivcům myšlenky sokolšské dostalo přijetí a pohostění. Jakž mizule jsme již sdělili, jest jízdě značně sníženo a spojení skoro se všemi českými osadami ve státu zavedeno a již od toho slibujeme si zdar úplný. P. Z.

† V sobotu o půl čtvrté hodině ráno našla paní Jedličková svého muže Antonína oběšeného na dveřích kuchyně. Manželé Jedličkovic bydleli na South

Woodland ave v Clevelandu, východně o l Woodland Hills ave. Jedlička byl slévačem a pracoval u Eberhardt Manufacturing Co. V pátek obdržel mzdu v obnose \$21.60 a jak poslední dobou měl ve zvyku, flámoval. Domů přišel pozdě v noci. Manželka věděla o jeho příchodu a proto, když o půl čtvrté hodině ráno se probudila a shledala, že muž není v posteli, aniž v ložnici, ubírala se na dvorek, plna obav, zda neudělalo se mužovi špatně. Musela jít kuchyni a tam našla muže svého oběšeného. Ufzla provaz a pokušela se zoufalce vzkřísit—marna byla námaha. V kapsách sebevrahových nalezeno jen \$1.80. Co dělal s ostatními penězy, jest záhadou. Že by byl mohl \$19.80 za jeden večer propít, není možno a zdá se být podstatnou domněnka, že někomu část peněz půjčil. Jejíčka byl stár 33 let a byl otcem dvou dcerušek, z nichž jedna je mladá 5 let, druhá teprve 3 měsíce. Vdova udala, že poslední dobou byl muž zádumčivý a hledal útěchu v pití opojných nápojů. Z jména v den výplaty si přál a přicházel domů opilý. Manželku, ni děti netrýznil. Jedlička nebýval ochlastu. Jak sousedé vypravují, byl vzorným manželem, otcem a dělníkem do té doby, než byl vyloučen z jistého spolku. To jej rmoutilo, nařkal, že pro hanbu nemůže ani na ulici a hledal zapomenutí v chlastu. Neze pochybovat, že vzal si život v návalu pomatenosti.

Volnost.

† „Slavie“ ze dne 5. července píše Sedmnáctiletý syn vězeného našeho přítele pana Václava Maška v obci Pierce u Keewaunee, postřižen ve středu odpoledne vážnou nemocí. Mladík bavil se střelbou z malého děla a to stalo se mu osudným. Dělo bylo nabito silně prachem a papírem a nějakou náhodou vyšla předčasně rána právě ve chvíli, kdy mladý Mašek stál proti jícnu. Celý náboj vjel mu do lýtka a spůsobil osklivou ránu mající skoro dva palce v obvodu; vzniknul téměř k samé kosti. Po-

raněný byl dopraven do Keewaunee, kdež mu rána vymyta a upravena doktorem Robertsem a Martinem. Rána jest nejvýše bolestná, ale na štěstí není nebezpečná.

§ Sebevražda manželů. — V lese u Canterbury skončili sebevraždou za velmi romantických okolností manželé Stoerovi z Londýna. Muž, Herman Stoer, byl synem obchodníka v Londýně a po dlouhou dobu zabýval se básnictvím, aniž však jeho básně dočkaly žádoucího uznání. V poslední době zdržoval se Stoer v Německu, odkud také pocházela jeho manželka. Před čtyřmi nedělemi přibyl do Canterbury a brzy na to přibyla za ním též jeho manželka, dáma jedva 18letá. Párek bavil se, jak se zdálo, v nerušeném štěstí četnými výlety do okolí města. Také v pátek vydal se na výlet a když se večer nevrátil, mělo se za to, že strávil noc v některé z okolních vesnic. Avšak druhého dne dostali někteří jich přátelé dopisy Stoerovy, v nichž jím oznamoval, že provedl krok, k němuž se již dávno připravoval a že spolu se svou manželkou učinil konec svému životu. Vydali se hledati je a našli obě mrtvoly na pahorku, odkud je rozhled do údolí říčky Stouru, žena měla ruce klidně složené na prsou, Stoer ležel hlavou na její prsou s revolverem v pravici, na prsou mu ležela kytice divokých růží, ovínutá smutečným florem. V zanechaném dopise psal Stoer mimo jiné: „Jsem tu ode čtyř neděl a moje manželka přijela schválně za mnou z Německa, aby se mnou zreměla. Ži i jsme ve stínu smrti, plni radosti a klidu, neboť dli i jsme na řadrech přirady, odloučení od hlopcstí, chtíči a třeštní lidského. Naší radostí byly pesy, ptáci, pole a divké květy... Hudba a zpěv byly naším zaměstnáním... Jako horská bystřina stýká se se svou sestrou v údolí, tak i my jsme čekali a plynuli spolu k témuž mří — moři svobody, pravdy, spravedlnosti, jež jsou na této zemi pouhým jménem a ničím.“